

ISSN 0027-8084

УДК 808.61./62

ИНСТИТУТ ЗА СРПСКИ ЈЕЗИК САНУ

НАШ ЈЕЗИК

L/2

БЕОГРАД

2019

Наш Језик

ИЗДАЈЕ

ЛИНГВИСТИЧКО ДРУШТВО у БЕОГРАДУ

УРЕЂУЈЕ

БОСКО

Година I Свеска 1

БЕОГРАД

1932

НАШ ЈЕЗИК

L CB. 2

УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР

др Рајна ДРАГИЋЕВИЋ, др Јелена ЈОВАНОВИЋ СИМИЋ,
др Весна ЛОМПАР, др Драгана МРШЕВИЋ РАДОВИЋ,
др Марина НИКОЛИЋ, др Мирослав НИКОЛИЋ,
др Ђорђе ОТАШЕВИЋ, др Милица РАДОВИЋ ТЕШИЋ,
др Стана РИСТИЋ, др Марина СПАСОЈЕВИЋ,
др Срето ТАНАСИЋ

Уредник
др СРЕТО ТАНАСИЋ

Секретар
др Марина Спасојевић

Ову свеску *Нашег језика* приредиле су
др Марина Николић и др Марина Спасојевић.

Рецензенти
др Марина Николић, др Владан Јовановић,
др Марина Спасојевић, др Срето Танасић

Према мишљењу Министарства за науку, технологију и развој Републике Србије
бр. 413-00-1715/2001-01 ова публикација је од посебног интереса за науку.

НАШ ЈЕЗИК, часопис за српски књижевни језик, покренуло је 1932. г. Лингвистичко друштво у Београду, на челу са Александром Белићем, који је уредио седам књига предратне серије, као и девет књига и први двоброј десете књиге у новој, послератној серији часописа. Од 1960. до 1975. г. (књ. X/3–4–XXI/1–2) уредник часописа био је Михаило Стевановић, а у периоду од 1975. до 1996. г. (књ. XXI/3–XXX) Митар Пешикан. Часопис је од 1996. до 2005. г. (књ. XXXI–XXXVI) уређивао Мирослав Николић.

Наш језик излази у две годишње свеске, које чине једну књигу. Издаје га и прима рукописе Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, ел. пошта: isj@isj.sanu.ac.rs, nasjezikisjsanu@gmail.com.

Штампа Планета принт, Београд

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

81

НАШ језик / уредник Срето Танасић. – Год. 1, бр. 1 (1932/1933) – год. 8, бр. 1 (1941); Н.С. Књ. 1 (1949/1950)–. – Београд: Институт за српски језик САНУ, 1932/1933– (Београд, Планета принт).

Полугодишње
ISSN 0027-8084 = Наш језик
COBISS.SR-ID 615951

Проф. др Срето Танасић, дописни члан АНУРС

*Радове на сѣраницама овог броја
часописа Наш језик колеге,
пријатељи и некадашњи студенти
посвећују проф. др Срећу Танасићу,
дописном члану АНУРС,
поводом седамдесет година живота
са искреним жељама за другим животом
и непрекидним стваралаштвом*

НАШ ЈЕЗИК

Књига L

Св. 2 (2019)

САДРЖАЈ

Повод

Седамдесет година живота др Срете Танасића – пола века љубави према српскоме језику (МАРИНА Љ. СПАСОЈЕВИЋ) . . .	1–7
Библиографија радова др Срете Танасића (ВЕСНА Н. ЂОРЂЕВИЋ)	9–30

Срето Танасић у српској лингвистици

Стандардизација српског језика и језичка култура у проучавањима Срете Танасића (МАРИНА М. НИКОЛИЋ)	31–37
Срето Танасић против језичких манипулација (БИЉАНА С. САМАРЦИЋ)	39–47
Значај Танасићевих истраживања за лексикографски третман трпног глаголског придева у Речнику САНУ (ЈОВАНА Б. ЈОВАНОВИЋ)	49–57

Акцентологија и фонологија

Силазни акценти на непочетним слоговима ријечи у српском књижевном језику (МИЛОРАД П. ДЕШИЋ)	59–64
О прозодијским аспектима риме у српској поезији (ДРАГА С. ЗЕЦ)	65–75
Белићеви погледи на акценте и културу говора у часопису <i>Наш језик</i> из данашње перспективе (АЛЕКСАНДРА Р. ЛОНЧАР РАИЧЕВИЋ, МАРИНА С. ЈАЊИЋ)	77–85
О неким спорним рефлексима <i>jaīa</i> (САЊА М. КУЉАНИН).	87–93

Морфологија и творба речи

О архаизмима у српском језику, посебно граматичким (ПРЕДРАГ Ј. ПИПЕР)	95–107
--	--------

Прелазни карактер префиксоида у савременом српском језику (РАЈНА М. ДРАГИЋЕВИЋ)	109–116
Морфолошка средства којима се појачава или ослабљује значење мотивне речи у творби (нацрт за једну могућу морфологију градуабилности) (МИРЈАНА К. ИЛИЋ)	117–122
Статус лексеме <i>сам</i> у савременом српском језику (АНА М. ЈАЊУШЕВИЋ ОЛИВЕРИ)	123–129
Узвици у служби других врста речи у српском језику (ИВАНА В. ЛАЗИЋ-КОЊИК)	131–139
Експресивна вредност збирних именица које означавају етничке, националне, верске групе (ДРАГАНА Ј. ЦВИЈОВИЋ)	141–150
О могућим семантичким дистинкцијама глаголских именица у српском језику <i>јризнање</i> : <i>јризнавање</i> , <i>јридружице</i> : <i>јридруживање</i> и сл. у контексту актуелне политике (МАРИНА Љ. СПАСОЈЕВИЋ)	151–159
Видско парњаштво и акционалност (префикс <i>за-</i>) (ВЕСНА Н. ЂОРЂЕВИЋ)	161–168

Синтакса и семантика

О двјема спорним конструкцијама у српском језику (<i>за</i> + инфини- тив и <i>за</i> + акузатив у значењу одређивања правца кретања) (БРАНИСЛАВ М. ОСТОЈИЋ)	169–176
Значење и контекст: неки проблеми око значења и употребе гла- голских личних облика (РАДОЈЕ Д. СИМИЋ, ЈЕЛЕНА Р. ЈОВАНОВИЋ СИМИЋ)	177–187
О реченицама са спојем <i>а</i> и у везничкој позицији (МИЛОШ М. КОВАЧЕВИЋ)	189–196
Синтаксичке конструкције ‘ <i>глагол + ми се</i> ’ у српском језику (ДИМКА В. САВОВА)	197–204
О једној посебној контрафактивној конструкцији у српском језику (ЉУДМИЛА В. ПОПОВИЋ)	205–220
Синтакса и семантика предикатског израза <i>ујознаћи</i> (<i>се</i>) (ВЛАДИСЛАВА Ж. РУЖИЋ)	221–236
О предлогу <i>јоврх</i> (ДУШКА Б. КЛИКОВАЦ)	237–258
Синтакса и семантика предлога <i>јри</i> (ИВАНА Н. АНТОНИЋ) ..	259–268
О српском глаголу <i>радићи</i> (НАДА Л. АРСЕНИЈЕВИЋ)	269–280
Значењски ресурси функционалних глагола: на примеру предик- ата ‘ <i>сукобити се</i> ’ (МИЛИВОЈ Б. АЛАНОВИЋ)	281–288
Утицај полипрефиксације глагола на њихово синтаксичко окружење (МИЛИЦА Љ. СТОЈАНОВИЋ)	289–295
О (лексичко-граматичким) значењима глаголских речи (ИВАНА Р. ЈОВАНОВИЋ)	297–306

Негација као језичка категорија – општи осврт (ЈЕЛЕНА Л. ПЕТКОВИЋ)	307–314
Један тип безличних реченица у српском и руском (у контексту језичке слике света) (БИЉАНА Ж. МАРИЋ)	315–322
Асиндетске структуре с концесивним значењем у савременом српском језику (МИЈАНА Ч. КУБУРИЋ МАЦУРА)	323–334
О употреби израза <i>један/једно с другим</i> и <i>једна с другом</i> у српском језику (ИВАНА З. МИТИЋ)	335–342
Линеаризација протосоцијативних и псеудосоцијативних кон- струкција у српском језику (МАРИЈА М. ОПАЧИЋ)	343–351
Императив као маркер неочекиваности (ДРАГАНА М. КЕРКЕЗ) ..	353–359
Статус финалних реченица у <i>Зборницима закона и уредбених</i> <i>указа</i> из пете деценије 19. века (ЈЕЛЕНА М. ПАВЛОВИЋ ЈОВАНОВИЋ)	361–368

Лексикологија, лексикографија и терминологија

Рјечници као средство успостављања ауторитета (ДАНКО М. ШИПКА)	369–386
Слов'янська термінографія кінця ХХ – початку ХХІ століть у діалози традиційної та електронної бібліографії (ВІКТОРИЈА Л. ІВАЩЕНКО)	387–397
Нова лексика у области туризма у савременом српском језику (ЂОРЂЕ Р. ОТАШЕВИЋ)	399–408
Саобраћајна терминологија у савременом српском језику (ГОРДАНА Д. ДИМКОВИЋ ТЕЛЕБАКОВИЋ)	409–418
Винаверове крушке <i>крусијуменка</i> и <i>бергамка</i> и ријеч-двјије по- водом њих (НЕЂО Г. ЈОШИЋ)	419–427
Назви за печурке у српским народним говорима (МАРИНА С. ЈУРИШИЋ, ЈЕЛЕНА Д. ЈАНКОВИЋ)	429–439
Турцизми у 20. тому Речника САНУ (МАРИЈА С. ЂИНЋИЋ) ..	441–448
Прилог опису семантике придева <i>йразан</i> (НАТАША М. МИЛАНОВ)	449–456
Једно запажање о прилогу <i>вуковски</i> у српском језику (ИРЕНА Р. ЦВЕТКОВИЋ ТЕОФИЛОВИЋ)	457–463

Стилистика

Превођење као креативни и лингвистички изазов у савременом српском језику (НЕНАД Б. ВУКОВИЋ)	465–471
О стилистичким особинама Андрићева наратива у роману <i>На</i> <i>Дрини ћуџија</i> (ГАЛИНА Г. ТЈАПКО)	473–485
Заграде у Андрићевим романима (БРАНКО Ђ. ТОШОВИЋ)	487–494

Суфикси <i>-ица</i> и <i>-ка</i> у језику Петра Кочића (ДРАГО В. ТЕШАНОВИЋ, ДРАГАНА Д. ЛАЗИЋ)	495–506
Индивидуална лексика у дјелу Исидоре Секулић (творбено- -семантичке одлике именица) (ВЕСЕЛИНА В. ЂУРКИН)	507–520
„Унутрашњост“ поетонима <i>Тигар</i> Бранка Топића (МИРЈАНА Н. СТОЈИСАВЉЕВИЋ)	521–527
(Не)референцијалност антецедента релативних клауза у песми „Он“ Сунчице Денић (ТАЊА З. РУСИМОВИЋ)	529–540

Прагматика

О пружању утехе саговорнику у говору свакодневне комуникације (БОЈАНА С. МИЛОСАВЉЕВИЋ)	541–550
Реторичка структурална теорија и реализација елементарних јединица дискурса на примеру онлајн коментара у српском и руском језику (РАДОСЛАВА М. ТРНАВАЦ)	551–570

Дијалектологија

О једној старој падежној конструкцији у говору источнобосан- ских Ера – генитив издвајања из скупине (СЛОБОДАН Н. РЕМЕТИЋ)	571–576
Третман полисемије и хомонимије у дијалекатским речницима (МАРТА Ж. БЈЕЛЕТИЋ)	577–585
Језичке крхотине и дијалекатски речник (НЕДЕЉКО Р. БОГДАНОВИЋ)	587–593
Говори Црне Горе у основици српског књижевног језика (МИОДРАГ В. ЈОВАНОВИЋ)	595–603
Западнобоснијска диалектна лексика в общесербском контек- сте (на примере говора Манячи) (ЕКАТЕРИНА И. ЯКУШКИНА)	605–613
Неке позајмљенице у коларској терминологији говора Карашева (МИХАЈ Н. РАДАН, МИЉАНА-РАДМИЛА М. УСКАТУ)	615–626
О акценту као прилогу очувању дијалекта (ЈОРДАНА С. МАРКОВИЋ)	627–636
Репартиција рефлекса вокалног <i>л</i> у говорима Лужнице и Пирота (ЉУБИСАВ Н. ЋИРИЋ)	637–644
Рефлекси финалног <i>л</i> у лексеми <i>заова</i> у говорима призренско- -тимочке дијалекатске зоне (АНА Р. САВИЋ-ГРУЈИЋ)	645–653
Вокалске редукције у говору Бастаса (ДРАГОМИР В. КОЗОМАРА)	655–662
О приступима у досадашњим истраживањима синтаксе падежа у херцеговачко-крајишким говорима (ЗОРАН М. СИМИЋ)	663–677

Циљне (намерне, финалне) реченице у сиринићком говору (РАДИВОЈЕ М. МЛАДЕНОВИЋ, БОЈАНА М. ВЕЉОВИЋ)	679–685
Вербализација концепта <i>здравље</i> у тимочко-лужничким говорима (ТАЊА З. МИЛОСАВЉЕВИЋ)	687–694

Ономастика

Marginalia onomastyczne (ZUZANNA V. TOPOLINSKA)	695–698
О релационим микротопонимима у Рађевини (МИРЈАНА С. ПЕТРОВИЋ-САВИЋ)	699–705
Прилог реконструкцији ојконима <i>Вогоића</i> (ЈЕЛЕНА В. ЈАЊИЋ)	707–714

Социolingвистика

Linguistic Ideology and the Art of Re-Edition on the Second Edition of Ioann Rajić's <i>History of Various Slavic Peoples</i> (1823) (МОТОКИ У. НОМАЧИ)	715–725
Знање студената о ауторству наших правописа (ВЕЉКО Ж. БРБОРИЋ)	727–735
Стандардни и матерњи језик из другачије перспективе (НАТАША Б. КИШ)	737–744
О уништеном писаном наслеђу на Косову и Метохији (на при- меру сачуваног дела једне породичне архиве) (МИТРА М. РЕЉИЋ)	745–752

Лингвокултурологија

Сложенице са именицом <i>вода</i> у српским народним говорима и српској култури (СОФИЈА Р. МИЛОРАДОВИЋ, ВЛАДАН З. ЈОВАНОВИЋ)	753–763
„Богатство“ – конвенционални суд у систему вредности у срп- ском језику и култури (НАТАША С. ВУЛОВИЋ)	765–772
Стереотип о Ери (ДАНИЈЕЛА С. СТАНИЋ)	773–781

Граматографија

Српско-рускословенски међуодноси у српским граматикама рускословенског језика прве половине 19. века (НАЈДА И. ИВАНОВА)	783–790
<i>Србска Грамаџика за гимназијалну младежъ Княжесѣтва Србіе</i> Владимира Вујића (1856) (МИЛОШ Ћ. ОКУКА)	791–802

Библиографија

Преглед библиографија објављених у часопису <i>Наш језик</i> (АНА В. ГОЛУБОВИЋ)	803–811
--	---------

Оригинални научни рад
Примљено 14. септембра 2019. г.
Прихваћено 16. децембра 2019. г.

ZUZANNA V. TOPOLINSKA
(MANU, Skopje)

MARGINALIA ONOMASTYCZNE

Chciałabym w tym tekście przedstawić pewne zjawisko, które obserwuję w obu bliskich mi językach, macedońskim i polskim, zjawisko – w moim pojęciu – motywowane chęcią zawłaszczenia, przyswojenia przez lokalnych mieszkańców pewnych relewantnych, unikalnych w danym środowisku obiektów poprzez zmianę ich nazwy i zapewnienie im – jednoznacznej dla zainteresowanych – referencji; stąd i tytuł tekstu.

Słowa kluczowe: referencja, lokalna identyfikacja, *differentia specifica*.

Chciałabym w tym tekście przedstawić pewne zjawisko, które obserwuję w obu bliskich mi językach, macedońskim i polskim, zjawisko – w moim pojęciu – motywowane chęcią zawłaszczenia, przyswojenia przez lokalnych mieszkańców pewnych relewantnych, unikalnych w danym środowisku obiektów poprzez zmianę ich nazwy i zapewnienie im – jednoznacznej dla zainteresowanych – referencji; stąd i tytuł tekstu.

Lingwistyczna komponenta opisywanego procesu – zmiana nazwy – to zazwyczaj forma kondensacji tej nazwy; jeśli przyjmiemy, że wszelka minimum dwuelementowa nazwa sygnalizuje szerszą klasę semantyczną referenta oraz indywidualizującą go w tej klasie *differentia specifica*, opisywany proces oznacza redukcję nazwy do owej *differentia specifica*.

Moje polskie przykłady są niestety starsze i mniej liczne niż macedońskie, pochodzą niemal wszystkie sprzed trzydziestu paru lat, kiedy jeszcze mieszkałam w Polsce. Stąd, celem lepszej charakterystyki opisywanego zjawiska, zacznę od prezentacji przykładów macedońskich.

(1) Radio macedońskie nadaje *вечѹу НА ПРБА*, literalnie ‘wiadomości na pierwszym’, czytaj: ‘na pierwszym programie’...

---

* ztopolin@on.net.mk

(2) Żeby wysuszyć wypraną chusteczkę, kładziemy ją *НА ПАРНО*, tj. na 'na centralnym' – na rozgrzanym kaloryferze...

(3) Żeby kupić bilety na międzymiejską linię autobusową idziemy *НА АВТОБУСКА*, tj. do centralnej stacji autobusowej...

(4) Kolega informuje mnie, że musi jeszcze wpaść *ДО КОМЕРЦИЈАЛНА*, tj. do jednej z miejscowych filii banku, który *pleno titulo* nazywa się *Банка Комерцијална*...

O ile pierwszy przykład, w sensie geograficznym, ma charakter ogólnomacedoński, o tyle trzy następne to lokalna idiomatyka Skopia. Następny przykład to już lokalny *usus* konkretnej dzielnicy miasta, por.

(5) Dwaj koledzy wyznaczają sobie spotkanie *ПРЕД МЛЕЧЕИ*, tj. przed jedynym w dzielnicy barem mlecznym...¹

Moje polskie przykłady, jak wspomniałam, są starsze i w tym sensie mniej reprezentatywne dla aktualnego etapu opisywanego procesu. Koronny przykład to znany tytuł Młynarskiego:

(6) *Niedziela NA GŁÓWNYM*... – oficjalna nazwa: *Dworzec Główny* została zredukowana do *differentia specifica*...

Dalsze przykłady pochodzą ze znanej Piosenki o mojej Warszawie:

(7–8) *Jak chciałabym...DZIEWIATKA pojechać W ALEJE*... – *DZIEWIATKA* to 'tramwaj nr 9', a więc zastosowano tu konwencjonalną formę skrótu nazwy; *ALEJE* to *Aleje Jerozolimskie*, a więc skrót, zgodnie z lokalnym *ususem*, zachowując bazę semantyczną eliminuje *differentia specifica*...

Inna forma wykorzystania znanej mieszkańcom danej miejscowości specyfiki nazwy to asocjacje z nazwami ulic. O ile w Skopiu mieszkańcy rzadko posługują się nazwami ulic i w celach lokalizacji wykorzystują raczej nazwy mieszczących się przy tych ulicach charakterystycznych obiektów, w Warszawie to nazwa ulicy wywołuje oczekiwane asocjacje, por.

(9) Jeśli słyszymy; *Ciekawe, co o tym myślą NA WIEJSKIEJ*..., to jest to wyraźna aluzja do toku obrad sejmku,

(10) Jeśli w okupowanej Warszawie ktoś zwrócił ci uwagę: *Uważaj, co mówisz, bo znajdziesz się NA SZUCHA*... – to jest to wyraźna aluzja do siedziby Gestapo... – w ostatnich dwu przykładach punktem wyjścia dla narodzin lokalnej idiomatyki jest symbolika nazwy.

Zestaw stwierdzonych przeze mnie polsko-macedońskich literalnych paralelizmów jest skromny. Tu należy pol. *centralne* i mac. *уарно*, jednak o ile *centralne* oznacza wyłącznie tryb ogrzewania lokalu, ew. instytucję

¹ Już po zakończeniu artykułu w jednym z ostatnich numerów *Newsweek* 'a znalazłam kapitalną paralelę polską, tekst pod tytułem „W MLECZNYM, czyli u siebie”, a w nim szereg wypowiedzi mieszkańców dzielnicy, np. „Jako studentka stołowałam się często W MLECZNYCH”, czy „Przyjść DO MLECZNEGO to był wstyd...”

dostarczającą tego typu ogrzewania, znaczenie *уарно* rozciąga się również na nośnik tego ogrzewania, tj. rozgrzany kaloryfer. – Jedyne przykłady w pełni paralelne w obu językach, a zarazem *par excellence* wyraz globalnej lokalizacji to pol. *komórka* i mac. *мобилен*, por.:

(11) pol. *Zadzwoń mi NA KOMÓRKĘ...* ~ mac. *Јаџи ми НА МОБИЛЕН...* – *komórka* czy *мобилен* to nie tylko i nie przede wszystkim mój czy twój aparat, ale jedna z instytucji / firm kontrolujących siatkę kontaktów telefonicznych realizowanych z pomocą odpowiednich aparatów.

Jeżeli przyjmiemy – a w moim pojęciu wypada nam przyjąć – że w naszym wokabularzu (tj. w prywatnym inwentarzu leksemów znanych i używanych przez danego użytkownika języka) istnieją trzy i tylko trzy typy jednostek semantycznych, a mianowicie:

1) predykaty, tj. pojęcia generyczne – rezultat naszej konceptualizacji świata; stanowią one ponad 90% całego inwentarza,

2) operatory referencji (jakobsonowskie *shifters*), które +/- odpowiadają klasie zaimków,

oraz

3) imiona własne (*nomina propria*), które – prymarnie użyte – są zawsze, *ex definitione*, referencyjnie jednoznaczne,

jeżeli przyjmiemy, że minimalny komunikat językowy to PROPOZYCJA, której referentem jest zdarzenie / sytuacja / proces / stan..., a uczestnicy tego zdarzenia / sytuacji... na powierzchni tekstu są reprezentowani przez ARGUMENTY predykatu konstytuującego propozycję,

to przyjdzie nam uznać, że wyrażenia, które są tematem tego tekstu, *centralne*, *komórka*, *mleczny*, *Główny* itd., funkcjonują z reguły jako referencyjnie jednoznacznie zidentyfikowane argumenty predykatu konstytuującego daną propozycję, tj. jako nazwy własne. Taki status zapewnia im semantyka, a nie sygnalizują go żadne specjalne eksponenty gramatyczne. – Szczególnie uderzający jest brak rodzajnika w macedońskich przykładach jak *уарно*, *урва*, *автйобуска*...

Pamiętam, jak przy pierwszych moich kontaktach z językiem macedońskim pytałam kolegów jaka jest różnica między wyrażeniami *Професор Конески* i *Професороу Конески*. W odpowiedzi usłyszałam, że *Професор Конески* sygnalizuje bliski stosunek / empatię mówiącego w stosunku do nazwanej osoby, podczas gdy *Професороу Конески* to nazwa oficjalna, sygnał braku podobnej bliskości. Stąd wniossek, że omawiane tu „skrótowe nazwy” to specyficzne *nomina propria*, wyraz lokalnego folkloru. Wszystko to oczywiście kolokwializmy, które tylko „z przymrużeniem oka” otrzymują wstęp do tekstów standardowych. Jednak zarazem ich obecność w obu

językach, w skali słowiańskiej maksymalnie od siebie oddalonych tak pod względem historycznych warunków rozwoju jak i – w związku z tym – strukturalnie, zdaje się świadczyć, że mamy do czynienia z naturalnym procesem podkreślającym pewną bliskość i wspólnotę obyczajową odczuwaną przez mieszkańców danego terytorium.

Zuzanna V. Topolinska

ONOMASTIC MARGINALIA

S u m m a r y

The author comments on a process she observes in the two typologically maximally distinct Slavic languages, Polish and Macedonian; it concerns creation of specific abbreviated names for some objects in the given territory (region, city, city part, new settlement...) that the citizens living there treat with respect and/or empathy as representative and useful elements of their habitat. She defines these new local names as primarily used new nomina propria and the process of their creation as the proof of local patriotisme.

Keywords: referency, local identification, differentia specifica.